

2. Francouzský státní dluh.

Zcela jiný vývoj prodělal státní dluh francouzský, který na počátku století 19. byl celkem proti anglickému nepatrny, kdežto nyní, co do své nominální výše je největším státním dluhem vůbec. [Úrokovým břemenem předčí jej ovšem ještě státní dluh ruský, o čem později bude řeč.]

Stará absolutická monarchie francouzská (t. zv. „*ancien régime*“) zejména ve století 18. zápasila s hroznými finančními nesnázemi a dluhy její nabyla takové hrozivé výše, že státní úpadek jevil se býti nevyhnutelným a také často byly úroky z výpůjček státních snižovány nebo neplacený. Veliká revoluce ke sklonku 18. století podobné důsledky z toho stavu vydala; v r. 1797 byl státní dluh francouzský „*zkonsolidován*“, t. j. pouze $\frac{1}{3}$ dluhu toho byla vlastníkům zapsána do hlavní knihy národního dluhu („*le grand livre de la dette publique*“), t. zv. „*tiers consolidé*“, zbývající $\frac{2}{3}$ byly vyplaceny v načisto bezcenných assig-natech“. (Dekret z 28. prosince 1797). — Podobný, ovšem daleko radikálnější příklad redukce a znehodnocení dluhu stal se později v Rakousku r. 1811.

v milionech liber šterlinků

začátkem	dluh nesplacený	úroky 3%	splátka dluhu
2. roku	22·239	0·67717	1·09383
3. roku	21·14517	0·634355	1·126045
4. roku	20·018525	0·600556	1·160443
5. roku	18·858082	0·565742	1·195258
6. roku	17·662824	0·529885	1·231115
7. roku	16·431709	0·492951	1·268049
8. roku	15·163660	0·454910	1·306090
9. roku	13·857570	0·415727	1·345263
10. roku	12·512307	0·375369	1·385631
11. roku	11·126676	0·333800	1·427200
12. roku	9·699476	0·290984	1·470016
13. roku	8·229400	0·246884	1·514116
14. roku	6·715344	0·201460	1·559540
15. roku	5·155804	0·154674	1·606326
16. roku	3·549478	0·106484	1·654516
17. roku	1·894962	0·056849	1·704151

zbude pak ještě nepatrny zlomek dluhu nesplacený 0·190811 mil. lib. št., o který se může zvětšit poslední anuita.

Takto redukovaná třetina státního dluhu francouzského byla 5⁰/₀ roční rentou 40 216 mil. frs., které tedy odpovídalo nominalní kapitál dluhu 804¹/₃ mil. frs. I když k tomu přičteme další renty, vzniklé za konsulátu a prvého císařství (1800—1814) ve výši 23 092 mil. frs., nebyl tento dluh 63 308 mil. frs. rent čili asi 1266 mil. frs. proti současnemu anglickému (900 mil. £ = asi 22 700 mil. frs.) nikterak veliký. Byl totiž státní anglický dluh asi 16-ero násobný nežli francouzský a vyžadoval celkem 13krát vyššího nákladu úrokového.

Nicméně finanční situace ve Francii za bourbonské restaurace byla přímo zoufalá. Vlády Ludvíka XVIII. byly nuceny věřitelům povolovati úroky přímo lichvářské. Lze to poznati z následujícího přehledu o uzavřených rentových výpůjčkách.*):

Datum emise	renta povolená	nominální kapitál půjčky	procento nominální	skutečně vyplacená suma	průměrný kurs
v milionech franků					
1./5. 1816	6.—	120.—	5 ⁰ / ₀	68 763	57·30 ⁰ / ₀
1./4. 1817	30.—	600.—	5 ⁰ / ₀	345 065	57·51 ⁰ / ₀
1817-1818	14·9255	298·51	5 ⁰ / ₀	197·909	66·30 ⁰ / ₀
9./5. 1818	12·313433	246·26866	5 ⁰ / ₀	165.—	67.— ⁰ / ₀
9./10. 1818	9·58522	191·7044	5 ⁰ / ₀	164·003114	85·55 ⁰ / ₀
9./8. 1821	23·114516	462·29032	5 ⁰ / ₀	413·980981	89·55 ⁰ / ₀
10./7. 1823	3·13495	78·37375	4 ⁰ / ₀	80.—	102·07 ⁰ / ₀
12./1. 1830					

V r. 1816—1818 (při prvních dvou výpůjčkách) byly povoleny skutečné úroky skoro až 8³/₄⁰/₀ (i později ještě bylo úrokováno 7¹/₂⁰/₀) a při tom za 100 frs. opravdu vyplacených upsáno dluhu 174·50 frs. Věřitel získával tedy nejen neobyčejně vysoký úrokový důchod, nýbrž zároveň měl naději v krátké době vydělati ještě veliké sumy na vzrostlé kapitálu. Jak byly naděje ty oprávněny, viděti z toho, že již za dobu asi tří let vystoupila cena 5⁰/₀ renty z 57¹/₂⁰/₀ asi na 86⁰/₀, tedy celkem nejméně o 49⁰/₀. Takové podmínky jsou nepopíratelně nejhorší lichvou a kromě rakouského dlužení

*) Viz jednotlivé ročníky „Bulletin de statistique et de législation comparée“ jakož i Kaufmann: „Die Finanzen Frankreichs“ str. 596—621

po státním bankrotu a po úplném vysílení ve válkách napoleonských nenajde se podobného příkladu leda až v Uhrách od r. 1873—1880.

Za povolených v době restaurace dluhů nominálních 1997·14713 mil. frs. skutečně se jen stržilo 1434·721095 mil. frs. Přirostlo ročních rent za restaurace celkem 101·26 mil. frs. Za Ludvíka Filipa vzrostl státní dluh o 12·277 mil. frs. ročních rent; druhá republika přičinila nových ročních rent 53·923 mil. frs. a druhé císařství 168·188 mil. frs., tak že celkový dluh státní vyžadoval ročního důchodu úrokového při vypuknutí války německo-francouzské skoro 400 mil. frs. (398·956 mil. frs.)

Během války uzavřena byla půjčka u skupiny *Morganovy* v Londýně v nom. výši 250 mil. frs. $6\frac{1}{2}\%$ ní v 34 letech (od 1873) počítaje splatitelná za kurs 83·56%; tyto tvrdé podmínky vysvětlují se dostatečně po těžkých porážkách vojsk francouzských za nešťastné války, v níž jednalo se skoro o bytí státu francouzského.

Po válce v letech 1871 a 1872 ke splacení válečné nahradě vydána byla $5\frac{1}{2}\%$ ní renta: v 1871 mil. frs. 138·975295 s výnosem kapitálovým 2293·092368 mil. frs., v r. 1872 roční renty 207·02631 mil. frs. s výnosem 3498·744639 mil. frs. Byl tedy emisní kurs v r. 1871 $82\frac{1}{2}\%$ a v 1872 $84\frac{1}{2}\%$. Celkem této renty přišlo v oběh přes 346 mil. frs. ročně čili v nominálním kapitálu 6920 mil. frs. Později byly vydávány jen renty $3\frac{1}{2}\%$ ní, jako již dříve často po r. 1840. Tak r. 1886 téměř 34 mil. frs. ročních, s výnosem 904 mil. frs. (kurs byl téměř 80%) a konversemi 1888 nahrazeny starší $4\frac{1}{2}\%$ ní a $4\frac{1}{2}\%$ ní renty v roční výši 37·633 mil. frs. rentami $3\frac{1}{2}\%$ ními. Také renta $5\frac{1}{2}\%$ ní byla postupně konvertována v r. 1883 ve $4\frac{1}{2}\%$ ní, 1894 v $3\frac{1}{2}\%$ ní a 1904 v $3\frac{1}{2}\%$ ní, o čem bude řec v následujícím. V r. 1891 bylo vydáno $3\frac{1}{2}\%$ ní renty o ročním důchodu 28·184376 mil. frs. s výtěžkem kapitálovým 869·488 mil. frs. (kurs 92·55%) a v r. 1901 265 mil. frs. na uhrazení nákladů s výpravou čínskou. Tato renta se však hned počala postupně splácet.

Vedle těchto „věčných“ rent*) byla vydána renta splatitelná („rente amortissable“) 3% v různých emisích (r. 1878, 1881, 1883, 1884 a 1891) ve výši přesahující 4.000 mil. frs.; ovšem je z ní už dosti patrná část uplacená. Stav celého rentového dluhu dne 1. ledna 1908 byl tento:

3% renty nesplatitelné (rente perpétuelle 3%)
22.188.362 mil. frs.

3% renty splatitelné (rente amortissable 3%)
3.637.497 mil. frs.,

které dohromady vyžadují 774.776 mil. frs. ročních úroků.

Dluhy splatitelné kromě 3%ní renty jsou kapitalizované anuity různým společnostem železničním r. 1908 sumou 2.339.30 mil. frs.; anuity depositům, od nichž převzaty byly renty splácené tím způsobem jako v Anglii spořitelnám 1. ledna 1908 ve výši dosud nesplacené 619.650 mil. frs.; obligace krátkodobé 173.599 mil. frs. a různé jiné menší dluhy 100.414 mil. frs. Celkový součet veškerých těchto dluhů i s rentami činí 29.058.825 mil. frs. Kromě toho je v oběhu ménivý běžný dluh („dette flottante“), dne 1. ledna 1908 byla jeho výše 1.103 mil. frs. [dne 1. ledna 1907 1.374 mil. frs.]. Úrokové roční břemeno je celkem rovno kolem 900 mil. frs.

Na dluhy tyto jsou roční splátky celkem nepříliš vysoké. Pro r. 1909 je rozpočteno 103.486 mil. frs. k uplacení celého dluhu (tedy asi $\frac{1}{3} \%$) a sice: 49.829 mil. frs. renty 3% splatitelné, 34.316 mil. frs. z anuit „à la Caisse des dépôts et consignations“, totiž za renty, které stát převzal a zničil (podle vzoru anglických rent dočasných), 18.578 mil. frs. různým společnostem železničním, zbytek na jiné nepatrnejší splátky. — Před vydáním 3%ní renty splatitelné, jíž použito bylo k různým investicím (k vodním cestám, k nákupu dráh atd.), bylo dosti značně starších dluhů splaceno, od r. 1872—1881 téměř na 2000 mil. frs. Teprve později státní francouzský dluh (po r. 1883) zase vzrůstal až do r. 1891, od které doby se již pravidelně zase něco dluhu uplácí, ačkoli nová emise byla nutna na

*) „Rente perpétuelle“:

uhrazení válečných nákladů s výpravou do Číny (v r. 1901).

Ke státnímu dluhu francouzskému bylo by nutno ještě připočítati dosti značné dluhy koloniální (zejména alžírské a tuniské), které po většině také zatěžují rozpočet mateřské země.

Kursy 3% nesplatitelné renty, nejdůležitějšího to papíru francouzského, byly za posledních let:

	nejvyšší	nejnižší	průměr
v r. 1894	103·50	96·50	100·05
v r. 1895	103·73	99·65	102·03
v r. 1896	103·30	100·40	102·16
v r. 1897	105·20	101·90	103·33
v r. 1898	104·28	101·32	102·85
v r. 1899	103·01	98·83	101·24
v r. 1900	102·07	99·20	100·60
v r. 1901	102·40	99·94	101·22
v r. 1902	101·95	98·55	100·60
v r. 1903	100·09	96·31	98·13
v r. 1904	99·05	94·58	97·54
v r. 1905	100·45	97·70	99·21
v r. 1906	99·90	94·95	97·65
v r. 1907	96·12	93·78	94·85

3. Státní a říšské dluhy německé.

Mezi německými státy nejdůležitější svými finančemi je Prusko. Je to také jediný z větších moderních států, jehož státní jmění (aktiva) daleko převažují státní dluhy (passiva) a důchody ze státního majetku nejen že úplně kryjí jak úroky dlužné tak i veškeré splátky, nýbrž zbývá ještě veliký čistý důchod aktivní, kterým mohou hrazena být rádná vydání státní.

Tak v rozpočtu na r. 1908/09 jsou tyto položky:

Příjmy:	mil. M.
ze železnic	2052·5
ze státních statků a lesů	141·5
ze státních dolů a jiných podniků	262·2
Z námořního obchod. ústavu a z cedulové banky asi	6·5